

DE MENS ACHTER...

GERARD SANDERINK

In de serie "De mens achter ..." betreft het telkens een diepte-interview met een bekende Nederlander of markante ondernemer uit Twente. Het gaat hierbij niet om wat de persoon doet maar om wie de persoon is. Dit keer sprak ik met Gerard Sanderink. Zijn vriendin Brigitte van Egten die hij in 2002 leerde kennen was daar ook bij aanwezig en zo ontstond er een warm en actief gesprek. Een gesprek over het leven, hun relatie en zo af en toe over het werk.

Gerard Sanderink (58) is eigenaar van IT-bedrijf Centric met ca. 5.100 medewerkers. In 1978 begon hij als zelfstandig ondernemer en richtte samen met een partner het succesvolle ICT-bedrijf op. Een aantal jaren later besloot Sanderink een eigen koers te varen en startte hij in 1992 met de Sanderink Groep. Dankzij autonome groei en een doordacht acquisitiebeleid is de Sanderink Groep uitgegroeid tot één van de meest vooraanstaande aanbieders van Informatie

"Ik heb een fantastisch leven, ik geef het een 9"

Technologie in Nederland. Sinds 1 januari 2000 heet het bedrijf Centric. In december ontving hij nog de Jan Pieterszoon Coen-prijs voor het best presterende ICT-bedrijf van Nederland. Brigitte van Egten is directeur van Dutch Solar Systems (DSS) in Enschede. DSS richt zich op inventieve toepassingen van zonne-energie en zonneboilers.

Bij een bijzondere man hoort een bijzondere ontvangst. Raymond Strikker van de Bloemenbeek weet daar wel raad mee. Hij verwelkomde ons op spectaculaire wijze door een fles Champagne te Sabreren. Bij het Sabreren wordt met een Champagnesabel de kurk (en het bovenste deel) van de Champagnefles afgeslagen. De kurk vliegt dan met een snelheid van 230 km per uur van de fles en kan tot 75 meter weg vliegen (normaliter niet meer dan 10-20 meter). Vervolgens volgde er een parade van amuses, zoals lolly van kalfswang met een gelei van eekhoortjesbrood.

Aan tafel wilde ik graag uit zijn mond horen wie Gerard Sanderink eigenlijk is?

"Ik ben gedreven, ik moet doelen hebben, zure doelen en als mens ben ik iemand die als hij dicht bij zijn doel is dit doel gaat verplaatsen om scherp te blijven. Zo blijf ik gemotiveerd".

Brigitte aanvullend: "En dat kan soms ook heel vermoeiend zijn, want als je zo functioneert dan is de valkuil dat er niet altijd genoten wordt. Dan vraag ik wel eens aan Gerard; Ben je eigenlijk wel gelukkig? Dan wordt hij geprikkeld en zegt dan meestal het is toch gelukt". Gerard daarop: "maar ik kan weldegelijk genieten. Zodra ik de winst en het succes zie komen geniet ik zeker van de stappen daarnaar toe".

Wanneer geniet je dan?

"Als ik zelf het gevoel heb dat ik een slimme zet heb gedaan, daar geniet ik van. Anderen verras-

sen. Ik geniet van dat pleziertje en ik ben dan niet iemand die uitbundig gaat feestvieren. Het gaat bij mij om het subtiele gevoel dat we iets goed hebben gedaan, iets voor elkaar te krijgen met het team".

Wanneer sta je in jouw kracht?

Brigitte begint: "Gerard is op de top van zijn kunnen als hij wordt uitgedaagd of als je tegen hem zegt: dat lukt je nooit!" Gerard neemt over: "Dan word ik getriggerd en groei boven mijzelf uit. Dan bundel ik mijn energie, er komt iets in mij los en dan kan ik me gigantisch opladen".

Hoe lang kennen jullie elkaar eigenlijk?

Gerard: "wij kennen elkaar sinds november 2002".

En hoe hebben jullie elkaar ontmoet?

"Dat was wel heel grappig" begint Brigitte en ze vertelt: "er kwam iemand naar me toe en die vroeg aan mij: mag ik je kaartje? Ik wil met jou een afspraak maken voor een vriend van mij die met jou uit eten wil. Waarop ik zei: nou, als het een echte vent is dan belt hij mij zelf maar. Vervolgens kreeg ik een telefoontje van Gerard of ik mee uit eten wilde. Hij zei er wel duidelijk bij dat hij wel verlegen was, waarop ik dacht: gelukkig, het is niet zo'n grijperd. Op 13 november 2002 hadden wij ons eerste afspraakje. Gerard was eigenlijk ziek maar hij durfde dat niet af te zeggen. Vanaf dat moment gaan we met elkaar om. En wonen we alweer sinds februari 2003 samen".

En waar woonde je voor die tijd Gerard?

"Voor die tijd woonde ik nog in Weerselo. Toen leefde mijn moeder ook nog. Ik heb heel veel aan mijn moeder te danken. Ze heeft me op cruciale

momenten geholpen mijn rug recht te houden. In 2000 is ze uit huis gegaan want ze kon het niet meer aan. De laatste jaren van haar leven werd ze toch hulpbehoevend. Dat heeft me geraakt en veel bezig gehouden. We gingen elk weekend bij haar op bezoek in het verpleegtehuis. Ze wilde graag de zekerheid dat ik in haar buurt was. Ik heb plannen gehad om in het Westen te gaan wonen maar ben om mijn moeder hier gebleven. Ze is belangrijk voor mij geweest en ik vond dat ik iets terug moest doen. Ze is 93 jaar geworden”.

En je vader?

“Mijn vader is in 1977 overleden. Mijn moeder was de motor, hij was de brandstof. Hij was van goede wil maar had niet de kracht zoals mijn moeder die had. Zij had veel kracht en kon alles aan. Ze heeft me als ondernemer meegemaakt. Ze genoot van de successen en had zoiets van, dat doet mijn zoon toch maar”!

Welk cijfer zou jij je leven willen geven?

“Ik denk een 9. Ik heb een fantastisch leven. Ik denk er vaak over na en hoop dat mij niets overkomt want daarvoor vind ik het nog veel te leuk”.

Wat maakt het leven dan zo leuk voor je?

“Dat ik toch wel heb laten zien aan de omgeving dat je het waard bent om te leven. Dat ik iets neergezet heb. Het ontvangen van een stuk waardering in de zin van: dat die dat kan”. Gerard verder over zijn succes: “Veel mensen kijken naar geld, geld is voor mij een hulpmiddel. Het gaat erom dat je met een groep mensen iets creatiefs

neerzet. Dat is waar ik inspiratie uithaal. Je moet mij ook meer zien als coach, iemand die de juiste mensen op de juiste plek zet. Tenslotte slaat alles wat in de onderneming fout gaat, op jezelf terug”.

Waarom geef je jouw leven dan geen 10?

Gerard licht en praat verder: “Ik vind dat dingen nog beter kunnen”. Er volgt even een stilte. “Dat zit hem in de relatie. Voor Brigitte laat ik het op bepaalde momenten afweten. De balans is nog niet helemaal goed. Het gaat dan om meer tijd voor elkaar hebben. Dat ik ook dingen opoffer voor haar. Dat ze het gevoel heeft dat ik er sta als het er op aan komt. Dat kan beter”.

Waar kun je slecht tegen en hoe uit zich dat?

“Ik kan er slecht tegen als me onrecht wordt aangedaan. Zeker als het er om gaat dat iemand de zaak zit te besodemieteren. Dan kan ik doorschieten. En eigenlijk heeft dat helemaal geen zin. Het heeft alleen maar zin om de zaken op een goede manier zichtbaar te maken i.p.v. dat je daar geëmotioneerd door raakt. Dan kan ik soms 2 à 3 dagen van slag zijn”.

Wat gebeurt er dan met je?

“Dan raak ik snel geïrriteerd. Ik ben dan veel korter en ben innerlijk woest, ben dan in een innerlijk conflict”. Brigitte vult aan: “ik merk het omdat Gerard dan niet meer eet”. Gerard weer: “Eigenlijk moet ik me dan terugtrekken om dat zelf te verwerken, dan krijg ik dat weer onder controle en kan er weer op een normale manier mee omgaan. Door het tijd en een plaats te geven”.

Hoe doe je dat dan?

“Het liefst zonder ik mij af. Ga ik een stuk lopen of bewegen”. “En je gaat op tijd naar bed”: vult Brigitte aan. Vervolgens Gerard: “Ik heb dan stress in mijn lichaam en die stress krijg ik er alleen maar uit door een tegenreactie te geven door in beweging te gaan”.

Komen dat soort momenten vaak voor?

“Ik vind nog te vaak. Eens per 2 à 3 maanden”.

Als je terug kijkt naar je leven? Wanneer was het dieptepunt in je leven en welk cijfer geef je dat?

“Mijn dieptepunt is geweest in 1977. Ik had een gevoel dat ik niet meer tot mijn recht kwam, ik wist het niet meer. Eigenlijk was ik ten einde raad. Ik vond dat niets goed ging. Ik had net mijn studie afgerond en vervolgens met dingen begonnen en niets ging goed. Niets paste bij mij. Het was in de periode dat Elvis Presley is overleden. Ik heb toen veel tijd nodig gehad om de boel weer op de rit te krijgen. Twee jaar daarvoor op mijn 25e heb ik ook nog een hartinfarct gehad. Ik had na mijn studie overal ideeën over en alles wat ik in mijn gedachten had was stuk gelopen. Overdag moest ik werken bij Heineken in Zoeterwoude. In die tijd woonde ik bij mijn zus in Hilversum.

“Bij onrecht kan ik 3 dagen van slag zijn”

Na het werk liep ik veel bij de Loosdrechtse plassen en was veel met mijzelf bezig en vroeg me af, wat moet ik nou, welke kant ga ik uit? Ik ging 's avonds slapen en 's ochtends weer naar Zoeterwoude. Bijna niemand heeft iets van die periode meegekregen. Een cijfer voor die periode is hooguit een 4”.

Wat was het dat het veranderen ging?

Gerard denkt even na: “Een nieuwe start kreeg ik door de verplaatsing van Zoeterwoude naar Best waar ik toen ging werken. Toen had ik het geluk na een half jaar dat ik iets ontwikkelde wat niemand verwacht had. Het betrof een softwaremodule (in de medische apparatuur) waarbij iedereen zoiets had van: hij heeft gezegd dat hij dat in een half jaar zou fixen en het staat er ook nog in een half jaar. En het werkt uitstekend. Kortom het ging om een veranderende omgeving en het geluk dat datgene wat ik voor elkaar kreeg mij aanzien gaf. Geleidelijk aan werd ik steeds meer gewaardeerd en kreeg ik het gevoel dat ik op een plek was aangekomen die bij mij paste”. Nadat hij

dit heeft gezegd komt Gerard met een boodschap voor jonge mensen: “In je jonge jaren ben je soms zoekende en je moet erop vertrouwen dat er een richting komt die bij je past!”

Je bent sponsor van FC Groningen, je bent een geboren en getogen Tukker. Voor wie ben je eigenlijk?

Al lachend komt er een typisch Gerard Sanderink antwoord. Namelijk iets wat je niet verwacht: “Mijn hart ligt nog het meeste bij De Graafschap. Die club heeft me gefascineerd. Het was de eerste voetbalclub die ik sponsorde”. Brigitte aanvullend: “Wat jou aanspreekt was die mentaliteit, het harde werken, ervoor gaan en wat je tegen stond was dat er bestuurlijk blunders werden gemaakt. En door je betrokkenheid en ambitie ben je kritisch en bemoei jij je ermee”. Gerard weer: “Het is een soort haat/liefde verhouding. Ik vond ook dat ze sommige dingen anders hadden moeten doen en dat ze het niet meer onder controle hadden. Ik vind dat ze het nu weer goed doen!”.

Wat voor hobby's heb je?

“Ik heb weinig tijd voor hobby's. Liefst trek ik mij terug in de natuur. Dat vind ik het mooiste wat er is. Ik geniet van de buitenlandschappen in Twente. Dat is de reden dat ik hier niet weg ga. Speciale plekken vind ik het gebied rondom Ootmarsum en Vasse. Wat me ook een dierbaar is, is het landgoed Singraven”.

Hoeveel weken vakantie neem je per jaar?

“Hooguit 2 à 3 weken. Maar pas sinds ik Brigitte ken. Dat is een hele verrijking. Ik heb wel eerst een week nodig om tot rust te komen en om los te laten, daarna word ik rustiger en kan ik genieten”. Brigitte: “Je ging voor je mij kende nooit op vakantie. We hebben af en toe een weekje en in een wilde bui 14 dagen”.

Hoeveel uren slaap je per nacht?

“Ik slaap niet al te veel, ongeveer zes uur per nacht. 's Ochtends rijd ik in de regel vroeg weg naar Gouda waar de hoofdvestiging van Centric zit”. En dat doet Gerard nog altijd met zijn bekende Audi. Met deze auto heeft hij al meer dan 500.000 kilometer gereden. En dat is een mooi voorbeeld hoe hij omgaat met geld. Gerard daarover: “Ik ben iemand die graag wat wil overhouden en daarom moet je geld verdienen en ook uitgeven. Maar met auto's heb ik niet zo veel en in zo'n grote bak voel ik me ook opgelaten”.

In december heb je gesproken over jouw droom om in Twente een centrum te beginnen voor ICT-oplossingen voor multinationals. Waarom Twente?

“Je hebt heel veel goede ondernemers in Twente tot een bepaald niveau. Maar nu een stap verder: een groter bedrijf neerzetten. Daar moet je bezieling voor hebben, een drive, daarvoor moet je mensen om je heen verzamelen die je daarbij kunnen helpen. Wat ik jammer vind is dat mijn geboortestreek niet helemaal uit de verf komt. Ze roepen wel heel veel: ja maar Daar zou ik iets aan willen doen. Ik heb een tijdje in de omgeving van Eindhoven gezeten. Je ziet daar meer van de grond komen, er zijn meer initiatieven, gedeeltelijk gestimuleerd door Philips. In Twente zijn het nog te veel incidenten en daar zullen we niet verder mee komen”. Gerard verder: “het gaat om de markt en om mensen. De markt moeten we bewerken, we moeten visie uitwerken, waar liggen de kansen, welke kansen pakken we, daarvoor heb je mensen nodig die kunnen analyseren en ook mensen die na lang praten, een knop kunnen en willen omzetten en overgaan tot actie. Mensen die zeggen, en nu gaan we ervoor”.

Gerard ter afsluiting: “Twente kunnen we beter op de kaart zetten. Daarvoor zul je moeten samenwerken. Als je iets wilt opbouwen moet je een ander ook iets gunnen en misschien dat die ander ook iets meer profiteert. Je moet het in grote lijnen met elkaar eens zijn, niet gaan zeuren over hoe de uitwerking precies zal zijn. Dan blijft er voor iedereen wat over”.

LANDHUISHOTEL & RESTAURANT DE BLOEMENBEEK

Voor deze diepte-interviews is gekozen voor een prachtige locatie, Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek in De Lutte. Dit vanwege zijn uitzonderlijke nonchelat chique setting, mooie ligging, perfecte bereikbaarheid en al het goede van het rijke Twentse landleven dat onder supervisie van meesterkok Michel van Riswijk vertaald wordt in gastronomische hoogstandjes.

Gerard en Brigitte lieten zich de Pasta a la Forma (een oud Italiaans gerecht van verse lintnoedels, rucola, kruidenolie en verse Grano Padano kaas) overheerlijk smaken. Voor Gerard best bijzonder. Gerard daarover: “Eigenlijk ben ik niet zo'n goede eter. Brigitte heeft me geholpen meer variatie aan ter brengen waardoor ik nu gezonder eet en ook gezonder leef. Als ik in hetzelfde stramien was doorgedaan had dat misschien wel mijn einde kunnen worden”.

Hoe is dat zo gekomen?

“Ik denk dat ik een vorm van anorexia heb gehad. Dan schuif je het eten aan de kant. Ik vond het niet meer belangrijk en dan ben je alleen nog maar met andere dingen bezig. Ik had daardoor veel kwaaltjes. Door beter te eten ben ik hier vanaf gekomen”.

Het was een heerlijk gesprek met een persoon met een enorme drive, die handelt vanuit zijn eigen visie, ideeën en kracht. En daarmee zeer succesvol is. Samen met Brigitte vormt Gerard een mooi stel waar Brigitte, Gerard aanvult en meer balans geeft.

Tot ziens,
Frank Rekers